

Tipo de tacógrafo, analóxico ou dixital.

b) Controis en locais:

Tipo de actividade de transporte: internacional ou nacional, viaxeiros ou mercadorías, por conta propia ou por conta allea.

Tamaño do parque de vehículos da empresa.

Tipo de tacógrafo, analóxico ou dixital.

Sexto. *Informe á Comisión Europea.*—Cada dous anos remitiráselle á Comisión Europea as estatísticas recompiladas nos controis na estrada e nos locais das empresas.

Sétimo. *Comunicación de infraccións.*—As infraccións e sancións aos tempos de condución e descanso teñen que ser comunicadas, cando menos, cada seis meses, ás autoridades do Estado membro cuxos residentes as cometesen. O intercambio de información tamén afectará as sancións aplicadas por un Estado membro aos seus residentes para as mesmas infraccións cometidas noutro Estado membro.

Así mesmo, débesele comunicar a mesma información, así como todas as actuacións realizadas, ao órgano que serve de enlace intracomunitario nesta materia. O informe confeccionarase seguindo a lista inicial de infraccións que se establece no anexo III desta resolución.

Oitavo. *Clasificación de riscos.*—Os órganos competentes introducirán un sistema de clasificación de riscos das empresas baseado no número relativo e a gravidade das infraccións aos regulamentos (CE) 561/06 ou (CEE) 3821/85 que cometese cada unha das empresas.

As empresas cunha clasificación de alto risco serán obxecto de controis máis estritos e frecuentes.

A categoría relativa ás infraccións máis graves debe incluír aquelas en que o incumprimento dos regulamentos citados cree un alto risco de morte ou de lesións corporais.

Noveno. *Programas de formación.*—Polo menos unha vez ao ano poranse en marcha programas de formación conxuntos con outros Estados da Unión Europea sobre as mellores prácticas en materia de control e facilitaranse os intercambios de persoal entre os seus organismos respectivos para o enlace intracomunitario cos organismos equivalentes noutros Estados membros.

Madrid, 19 de abril de 2007.—O director xeral de Transportes por Estrada, Juan Miguel Sánchez García.

## ANEXO I

### Parte A

#### *Controis na estrada*

Os aspectos que deberán comprobarse, en xeral, nos controis na estrada son os seguintes:

1) Tempos diarios e semanais de condución, pausas e períodos de descanso diarios e semanais; tamén as follas de rexistro das xornadas precedentes que deben estar a bordo do vehículo, de conformidade co artigo 15, número 7, do Regulamento (CEE) 3821/85 e/ou os datos almacenados correspondentes ao mesmo período na tarxeta de condutor e/ou na memoria do aparello de control, de conformidade co anexo II, e/ou as impresións en papel.

2) Para o período mencionado no artigo 15, número 7, do Regulamento (CEE) 3821/85, todos os casos en que se excedese a velocidade autorizada do vehículo, definidos como todos os períodos de máis dun minuto durante os cales a velocidade do vehículo exceda os 90 quilómetros por hora na categoría dos vehículos N3 ou os 105 quilómetros por hora na categoría de vehículos M3.

3) De ser o caso, as velocidades instantáneas do vehículo rexistradas polo aparello de control dentro das 24 horas anteriores á utilización do vehículo.

4) O correcto funcionamento do aparello de control (verificación de posibles manipulacións do aparello e/ou da tarxeta de condutor e/ou das follas de rexistro) e, se é o caso, a presenza dos documentos recollidos no artigo 14, número 5, do Regulamento (CEE) 3820/85.

### Parte B

#### *Controis nos locais das empresas*

Ademais dos aspectos establecidos na parte A, nos locais das empresas controlarase o seguinte:

1) Os períodos de descanso semanal e os tempos de condución entre estes períodos de descanso.

2) O límite quincenal de tempos de condución.

3) As follas de rexistro, os datos e as impresións en papel da tarxeta de condutor e da unidade instalada no vehículo.

## ANEXO II

### Equipamento estándar á disposición das unidades de control

Os órganos competentes das distintas administracións velarán porque as unidades que desempeñen as tarefas previstas no anexo I dispoñan do seguinte equipamento estándar:

1) Equipamentos capaces de transferir datos da unidade instalada no vehículo e a tarxeta de condutor do tacógrafo dixital, ler os datos e analízalos ou transmitirlos para a súa análise a unha base de datos central.

2) Equipamentos para controlar as follas de tacógrafo.

## ANEXO III

### Infraccións

Lista non exhaustiva que ofrece unhas directrices sobre o que se pode considerar como infracción:

1) Superar os tempos de condución diarios, semanais ou bisemanais máximos.

2) Facer caso omiso do período de descanso diario ou semanal mínimo.

3) Facer caso omiso da pausa mínima.

4) Non instalar o tacógrafo de conformidade coas disposicións do Regulamento (CEE) 3821/85.

# MINISTERIO DE INDUSTRIA, TURISMO E COMERCIO

**8948** *REAL DECRETO 442/2007, do 3 de abril, polo que se derrogan diferentes disposicións en materia de normalización e homologación de produtos industriais. («BOE» 104, do 1-5-2007.)*

O Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, no ámbito das súas competencias, vén elaborando disposicións de seguranza industrial que tenden a previr os usuarios contra os riscos derivados da utilización de aparellos e produtos industriais e disposicións para a defensa dos intereses do usuario ou consumidor, mediante o establecemento de especificacións técnicas axeitadas.

Conforme estes criterios promulgouse o Real decreto 2584/1981, do 18 de setembro, polo que se aprobou o Regulamento de actuacións do Ministerio de Industria e Enerxía no campo da normalización e da homologación.

O Real decreto 2200/1995, do 28 de decembro, polo que se aproba o Regulamento da infraestrutura para a calidade e a seguraza industrial, veu derrogar as disposicións que serviron de marco para o establecemento das homologacións do Ministerio de Industria e Enerxía, aínda que mantiña a vixencia dos regulamentos específicos e, con eles, os certificados de conformidade substitutivos das homologacións mentres non se promulgasen novas disposicións que expresamente os derogasen ou modificasen.

Debido á entrada en vigor da marcación CE para algúns produtos, como desenvolvemento do Real decreto 1630/1992, do 29 de decembro, en aplicación da Directiva 89/106/CEE do Consello, do 21 de decembro de 1988, relativa á aproximación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros sobre os produtos de construción, modificado polo Real decreto 1328/1995, do 28 de xullo, resulta necesaria a derogación total da seguinte disposición de homologación: Orde do 13 de marzo de 1986 pola que se declaran de obrigado cumprimento as especificacións técnicas dos tipos de blindaxes transparentes ou translúcidas para a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía; así como a derogación parcial das seguintes disposicións: Orde do 14 de maio de 1986 pola que se declaran de obrigado cumprimento as especificacións técnicas dos aparellos sanitarios cerámicos para utilizar en locais de hixiene corporal, cociñas e lavadoiros para a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía; Real decreto 1312/1986, do 25 de abril, polo que se declara obrigatoria a homologación dos xesos e escaiolas para a construción, así como o cumprimento das especificacións técnicas dos prefabricados e produtos afíns de xesos e escaiolas e a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía; derogación parcial de todo o coincidente co desenvolvemento e a aplicación da Directiva 89/106/CEE para estes produtos, para coadjuvar á harmonización técnica prevista na citada directiva.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Industria, Turismo e Comercio e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 30 de marzo de 2007,

#### DISPÓN O:

##### Artigo único. *Derrogación de disposicións.*

Quedan derogadas, total ou parcialmente, as disposicións que se relacionan a seguir así como as disposicións que as desenvolven:

a) Orde do 13 de marzo de 1986, pola que se declaran de obrigado cumprimento as especificacións técnicas dos tipos de blindaxes transparentes ou translúcidas para a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía.

b) Real decreto 1312/1986, do 25 de abril, polo que se declara obrigatoria a homologación dos xesos e escaiolas para a construción, así como o cumprimento das especificacións técnicas dos prefabricados e produtos afíns de xesos e escaiolas e a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía. Derrogación parcial, só para os produtos incluídos nas normas: pedra de xeso, UNE 102 001:86; xeso, UNE 102 010:86; escaiola, UNE 102 011:86; e placas de cartón xeso, UNE 102 023:83.

c) Orde do 14 de maio de 1986 pola que se declaran de obrigado cumprimento as especificacións técnicas dos aparellos sanitarios cerámicos para utilizar en locais de hixiene corporal, cociñas e lavadoiros para a súa homologación polo Ministerio de Industria e Enerxía. Derrogación parcial, só para os inodoros cerámicos da norma UNE 67 001:88.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Industria, Turismo e Comercio,  
JOAN CLOS I MATHEU

## MINISTERIO DE FOMENTO

**9414** *REAL DECRETO 503/2007, do 20 de abril, polo que se modifica o Real decreto 1829/1999, do 3 de decembro, polo que se aproba o Regulamento polo que se regula a prestación dos servizos postais en desenvolvemento do establecido na Lei 24/1998, do 13 de xullo, do servizo postal universal e de liberalización dos servizos postais. («BOE» 111, do 9-5-2007.)*

A Directiva 97/67/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 15 de decembro de 1997, relativa ás normas comúns para o desenvolvemento do mercado interior dos servizos postais da Comunidade e a mellora da calidade do servizo (no sucesivo Directiva postal), imponlles aos Estados membros, no seu artigo 3, a obriga de velar para que os provedores do servizo universal garantan todos os días laborables, e polo menos cinco días á semana, unha recollida nos puntos de acceso e unha distribución no domicilio de cada persoa física ou xurídica dos envíos comprendidos no ámbito do servizo postal universal.

A Directiva postal prevé, non obstante, dúas excepcións a esta regra xeral. A primeira consiste en permitir, en condicións ou circunstancias xeográficas excepcionais que debe valorar e autorizar a autoridade nacional de regulación, que a recollida e a distribución dos envíos postais se realicen cunha frecuencia distinta á establecida con carácter xeral.

A segunda supón que a autoridade nacional de regulación valore, en condicións que quedan ao seu xuízo, que os envíos postais se entreguen en instalacións apropiadas como sistema alternativo á entrega no domicilio do destinatario. A Directiva postal non precisa, non obstante, o que se debe entender por instalacións apropiadas, polo que corresponde a cada Estado membro, en virtude do principio de subsidiariedade, a súa posterior determinación e desenvolvemento.

Os artigos 16.3 e 17.2 da Lei 24/1998, do 13 de xullo, do servizo postal universal e de liberalización dos servizos postais, traspoñen a normativa comunitaria nesta materia, remitindo ao Real decreto 1829/1999, do 3 de decembro, polo que se aproba o Regulamento polo que se regula a prestación dos servizos postais (en diante Regulamento postal) o desenvolvemento dos supostos de excepcionalidade na entrega dos envíos postais.

A Lei 24/1998, do 13 de xullo, establece, no artigo 16.3.a), a posibilidade de exceptuar a entrega dos envíos postais no enderezo postal sinalado, cando concorran as circunstancias excepcionais que regulamentariamente se determinen.

Pola súa parte, o artigo 3.1 da Lei 38/1999, do 5 de novembro, de ordenación da edificación, establece a obrigatoriedade de que os edificios se proxecten, constrúan e manteñan de forma que se facilite o acceso dos servizos postais, mediante a dotación de instalacións apropiadas